

som ved Skatteforholdene, ikke engang er bevilget, hvad der med Villighed kunde forlanges, maae vi have Sagen ordnet, før vi gaae fra hverandre. Indenrigsministeren er ansvarlig og skal forvalte sit Embede ligeoverfor os; det er os, som have Krav paa hans Medvirkning, og ikke den anden Bevillingsmyndighed, som jeg for min Part ikke anerkjender; men med den have vi i alt Fald Intet at gjøre. I dette Tilfælde holder jeg mig ganske simpelt til Loven, som den foreligger, idet jeg haaber, at ærede Medlemmer ikke deri, at jeg har holdt mig specielt til § 2 i Indstrækningsloven, ville see en Anerkjendelse af mere, end jeg hidtil har anerkjendt. Ganste som jeg har stillet mig tidligere, stiller jeg mig nu i dette Dilemma, jeg gaaer ikke ind paa Andet end det, der foreligger, og som er nødvendigt. Der forlanges, at Ministeriet, det være sig nu Indenrigsministeren eller Kongerigets Finansminister, skal gjøre Rede for, hvorledes man har udgivet dette Beløb af mellem 6 og 700,000 Rd., som man siger os, allerede er udgivet for at erstatte, vi vide ikke engang hvad. Vi ere ikke engang sikre paa, om der ikke ogsaa deriblandt er Ting, som ere ydede til vore egne Troppers Fornødenheder. Der forlanges, at man skal sætte os istand til at dømme, om Beløbet er udgivet i betimelig Tid og paa rette Sted, og jeg tør sige, at det er et billigt Forlangende, eftersom vi have hørt Indenrigsministeren selv sige, at det er ham, der skal samle Materiale og opgjøre det, thi Indenrigsministeren er vor Indenrigsminister. Lad os hufte paa, at vi vilde have en Indenrigsminister for vore fælles Anliggender, men ham fik vi ikke engang Lov til at beholde, og saameget mere er dette en indenrigsk Sag. Der er ikke engang i Fællesbestyrelsen Midler til at gjøre noget af det hvorom her er Tale. Her er en Misforstaaelse af vor hele Stilling tilstede, og jeg beder de ærede Medlemmer see hen til, hvad der passer i Rigsraadet, da en Sag af denne Art saa at sige forud laa for til Behandling.

Fischer: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Fischer: Den ærede fjerde Taler nægtebe ikke, at Krigsfladeserstatningen ikke er indbefattet under, hvad der i § 2 af Grundlovsindstrækningen findes opregnet, men søgte ikke desto mindre en Hjemmel for at indbringe Krigsfladeserstatningen under Kongerigets særlige Anliggender deri, at der i Finansloven for de fælles Anliggender, ikke findes opført noget Beløb til Krigsfladeserstatning. Men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Omstændighed ikke i denne Henseende kan være normafgivende. Derimod findes den normafgivende Regel, der svarer til § 2 i Indstrækningsloven, i Fællesgrundloven, hvor det hedder, at Fællesanliggender ere alle de, om hvilke det ikke udtrykkelig er bestemt, at de skulle være særlige.

Ville: Jeg troer, det maa være blevet aldeles klart af de Bemærkninger, der ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand her foran (Tscherning), at det, der egentlig ved denne Leilighed foreligger, er ganske simpelt et Competence-spørgsmaal, reist af det ærede Medlem og af de Herrer af Finanssubvalget, som have sluttet sig til ham. Spørgsmaalet er ikke, om Syberne skulle have Erstatning, Spørgsmaalet er ikke, hvorledes Erstatningen skal udredes, men Spørgsmaalet er dette, reist af den ærede Rigsdagsmand og hans Meningsfæller: hvilken af de to lovgivende Forsamlinger skal bevilge Syberne denne Erstatning? Nu siger det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) at det er nødvendigt, at Rigsdagen staaer paa sin forfatningsmæssige Ret og sin bevilgende Myndighed, men samtidig dermed udtaler det ærede Medlem sig paa en Maade, som viser, at han ikke anerkjender nogen anden ved Siden af Rigsdagen bestaaende forfatningsmæssig Autoritet eller nogen anden lovlig bevilgende Myndighed. Der var nogen Tvivl derom, og det ærede Medlem for Søby (Fischer) troede, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds ved denne Leilighed dog havde anerkjendt nogen Myndighed for Rigsraadet;